Méhes Károly

Az előttem ülő

A szőke finn lány pontosan olyan volt mint egy szőke finn lány
Leült srégen elém és utána igazából csak hátulról láttam
Lófarok nagy néha az arcél vonala
és még a füle egy vékony láncú fülbevalóval
Elég szép szabályos fülecskéje volt
Hirtelen furán mozdult és a karfára támaszkodott
És megborzongatott amit láttam
Alkarján a vastag ér nem is kéken
hanem szürke színben játszva lógott
mintha egy vaskos ósdi madzag lenne odatapadva
fiatal karjára ijesztő módon jósolva
az elkövetkező ki tudja mikori elmúlást
Nem mertem ránézni amikor véget ért
az utazás
Este már nyilván nagyon messze
voltunk egymástól és nem tudom
mért akkor jutott eszembe amikor egy mókus
szaladt át a verandán egy pillanatra
megállt rám nézett kérdőn
sőt inkább szinte szemrehányón

Ezt nevezik jó időnek

Mintha valami más kezdődne
szárazabb üresebb kongóbb
pedig nyár van lassú sárga-tökély
Talán éppen azért
Labda döngeti a falat az udvaron
A vágy-meleg délután a végét várja
valahol híreket mondanak mintha
lennének még hírek
És fogalmam sincs mi legyen vacsorára

Nyári múlás

A rettenetes meleg megáll
csöndes a nyár moccanatlan
mégsem illik bele a halál
aortarepedés vérbe fagyva

harminchat fok a hőség
de nincs annyi már a test
a haja állítólag nő még
Nagyokat nyög a lassú est

Augusztus

Úgy van vége hogy végtelen
A végtelennek tetsző sárga csönd
csak néha egy gyerekkacagás
az emeleti ablakból a tó türkiz papírdarab
a mélyhűtőből a fagylalt elfogyott
a sárgán folyó alkonyati temetőben
fekete ruhás nő áll koszorúkkal megpúpozott sír előtt

A naptárban még tizenkilenc napon át tart ez a nyár

Az éjszaka menetrendje

3.08.
az első felrebbenésben van a legtöbb
kíváncsiság mennyit aludtam és
mennyi van még vissza

4.14.
szinte csak egy pillantás
miként haladunk amúgy semmi
gond ó sok idő van még hátra

5.26.
már álomból szakadok ki
többnyire igyekvős jelenetek
menni odaérni elérni valakit

6.04.
most már van némi sóvárgás
maradni amíg csak lehet
a nap úgyis rég elkezdődött

6.38.
csukott szemmel fülelem a kinti
zajokat esik-e már kalapálnak
és valahol mindig szirénázik egy mentő